

Беседа Владике Артемија 01. 11. 2018. на монашењу у манастиру Преподобног Јустина Ћелијског у Барајеву

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево браћо и сестре, данас у овом Божјем храму *сусреће се земља и небо*. Данас присуствујемо једном узвишеном чину – полагању монашких завета нашега брата Симеона. Он је од младости своје, смем да кажем, био предодређен на овај пут именом које је до сада носио – именом Немања.

И сигурно, милошћу Божјом и заступништвом светог Симеона Мироточивог Немање, да је он кренуо овим уским путем који води у Царство небеско. Он је чуо призив Божји у срцу своме, разумео је речи *"ко хоће замном да иде нека се одрекне себе"*. И он је, иако млад годинама, примио те речи Христове у своје срце и оставио све у свету као што каже Јеванђеље: *"И оца и мајку и браћу и сестре"*, и све, каријеру своју, све што је могао бити у овом животу он је то оставио принео Христу Богу ради Царства небескога. И зато искушавао се три године у овоме светом манастиру Преподобног Јустина, имајући и њега за пример монашког живота. И ево благодаћу Божјом он се удостојио да дочека овај дан и овај час, да оствари жељу срца свога да се уврсти у ред монаха.

Природно је, да је своје раније име заменио именом Симеон као што је то урадио и свети Симеон Мироточиви, отац светога Саве.

Значи и његов пут је одређен да иде стопама тога угодника Божијега који је толико смирио себе - оставио царски престо,

отишао у Свету Гору, подвизавао се тамо и тамо предао душу своју очишћену у руке Христа Господа.

Брат наш Симеон кога гледамо пред собом, он је дао завете вечерас. Чули сте шта све кандидат за монаха обећава и какве завете даје. Нимало лаке, нимало обичне. И он је свестан да то што је обећао по својим силама и људским моћима, не може да изврши и да испуни. Зато су његови одговори били смирени и указивали су на то да обећава, али са надом на милост Божију. На свако питање, чули сте одговарао је: *"Да, с помоћу Божјом, свети Владико"*. Значи, ништа сам не може учинити као што каже Господ у Своме Јеванђељу. Али исто тако он је вечерас постао представник и молитвеник пред престолом Господа нашега за цео род наш, за своје сроднике, пријатеље, за своју монашку братију у овоме манастиру и сво монаштво у епархији нашој и за све оне који се труде да живе по Закону Божијем. Нека Господ даде снаге њему да то у животу своме буде. Али исто тако, морам да кажем, да и он потребује помоћ по одржању својих завета. Ми смо дужни да се молимо за њега, да њега Господ укрепи, да му дадне снаге духовне и телесне да испуни што је Богу обећао, да не буде посрамљен када дође пред лице Божије.

Нека је срећно ово вече уочи празника светог великомученика Артемија које је увећано овим чином монашења.

Нека би Господ дао да оваквих примера и прилика буде што више у нашем народу, јер вредност једнога народа се цени по томе колико је монаха из тога народа дато Богу.

Нека је срећан и Богом благословен празник и ово свето монашење и сутрашњи празник коме идемо у сусрет. Амин.